

Mødet den 14. Oktober 1920.

Fraværende: N. Joh. Laursen og Mariane Thomsen.

1. (J. Nr. 25^s—1920). **Bevilling for Restauratør S. Jørgensen til at drive Beværtning i Ejendommen »Bispehus«.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 53—1920). Handelsministeriets Samtykke til, at en **Admiral Kriegers Legat tilhørende Kapital** maa anbringes i Aarhus Haandværkerforenings Ejendom Paradisgade Nr. 11.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 292 og 383—1920). Indenrigsministeriets Samtykke til Salget af Ejendommene Spanien Nr. 9 og 11.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 11¹²—1920). Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakt med Lokomotivfører H. P. Christiansen.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 23¹⁵—1920). Regnskab for Radiumstationen for 1919—20.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 471—1920). Indberetning fra Bygningsinspektøren angaaende Udleje af ledigstaaende Lejligheder.

Christensen bemærkede, at det fremgik af Beretningen, at der var behandlet 108 Sager, men det fremgik ikke deraf, om man havde foranlediget nogen af disse Lejligheder udlejet, og det havde været rart at se Resultaterne.

Vald. Pedersen spurgte, om denne Virksomhed ikke burde henhøre under Stadsarkitekten, som jo klagede over, at han havde for lidt Arbejde. Der burde vist være et nøjere Skel mellem hans og Bygningsinspektørens Arbejde.

Formanden oplyste, at for de fleste Lejligheders Vedkommende havde der været fremlagt Kontrakt, og i det hele gik det vist saa godt som muligt paa den nuværende Maade. Stadsarkitekten havde jo ingen Myndighed til at komme og se paa Lejligheder, men det havde Bygningsinspektøren, og derfor var det rigtigst, at det sorterede under ham.

Vald. Pedersen havde fremdraget det her, fordi det kunde se ud til, at de to Institutioner til Dels vilde blive sideordnede, og det kunde let blive Spild af Tid og Penge, hvis nogle Sager skulde behandles paa begge Steder.

Formanden gjorde opmærksom paa, at alt, hvad der vedrørte ledige Lejligheder, private Huse, samt Barakker henhørte under Bygningsinspektøren, medens de ny Huse sorterede under Stadsarkitekten, saa det var saa godt adskilt som muligt.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 167—1920). **Skrivelse fra Sporvejsselskabet om, at Taksten er forhøjet til 20 Øre.**

Formanden meddelte, at Sporvejsselskabet havde akcepteret det Tilbud, som gik ud paa, at Strømprisen betales med 35 Øre, og at Taksten samtidig forhøjes til 20 Øre.

Vald. Pedersen vilde i den Anledning dokumentere, at Sporvejsselskabet her som altid stillede sig modsat alle andre Mennesker. Kl. 7 Morgen Dagen efter at Overenskomsten var behandlet i Byraadet, var 20 Øres Taksten allerede indført, skønt hverken Byraadet eller andre havde faaet nogen som helst Meddelelse derom. Mage til Hensynsløshed fandtes næppe andetsteds.

Formanden oplyste, at Afgørelsen blev truffet den 24., og Skrivelsen om Takstforhøjelsen var dateret den 29. Men Selskabet kendte jo Indstillingerne i Forvejen og kunde derfor straks akceptere et af Forslagene.

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 5¹—1920). **Regnskab for Driften af Husvildeafdelingen paa Fodfolkskasernen.**

Formanden meddelte, at Regnskabet udviste et Overskud paa 1917,08 Kr., som ifølge Overenskomsten med Staten skulde tilfalde Statskassen.

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 3⁶—1920). **Efterbevilling** af Overskridelser i Skolevæsenets Regnskab. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

10. (J. Nr. 3⁵—1920). **Efterbevilling** af Overskridelser i Brandkommissionens Regnskab.

Overgik til 2. Behandling.

11. (J. Nr. 3⁸—1920). **Efterbevilling** af Overskridelser i Gasværkets, Elektricitetsværkets og Tørveværkernes Regnskab.

Overgik til 2. Behandling.

12. (J. Nr. 455—1920). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at **uerholdelige Restaneer føres til Afgang.**

Restancerne udgjorde for Gas 3587,02 Kr. og for Elektricitet 1643,85 Kr.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 443—1920). Cirkulære af 18. September 1920 fra Indenrigsministeriet angaaende **Fornyelse af Forbudet mod Nedrivning af Beboelsesbygninger.**

Udsattes.

14. (J. Nr. 460—1920). **Forslag til Overslag over Menighedsudgifter for 1920—21.**

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling.

»Hoslagte Forslag til Overslag over Menighedsudgifterne for 1920—21 indstilles herved til Byraadets Godkendelse, dog med Forbehold for Christianskirkens Vedkommende, idet der under 8de ds. er tilskrevet Stiftsøvrigheden om en Afgørelse m. H. t. de for denne Kirke opførte Udgifter.«

Formanden oplyste, at Kirkebestyrelserne og Menighedsraadene ifølge Loven selv lavede deres Budgetter, men hvis disse oversteg Gennemsnittet af de sidste 4 Aars Budgetter med mere end $\frac{1}{5}$, skulde de godkendes af Byrådet. Forholdet var imidlertid, at Budgetterne langt oversteg denne Sum og nu var lige saa store som Udgiften til hele Byens Administration i Aaret 1889. Budgetudvalget havde forhandlet med Menighedsraadene, men der var ikke noget at gøre. Det eneste, der kunde være Tale om at spare noget paa, var Opvarmningen af Kirkerne, men selv om man her nøjedes med 7—8° Varme, betød det ikke stort paa Budgettet. Dog var der optaget et Beløb til Christianskirken, som Budgetudvalget ikke mente, der var Hjemmel for; men paa Grund af, at Ligningen skulde være færdig snarest, foreslog Budgetudvalget at godkende Budgetterne, dog med Forbehold for Christianskirkens. Hvis der ikke kom et tilfredsstillende Svar fra

Stiftsøvrigheden angaaende dette, maatte man henvende sig til Ministeriet.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 402—1920). Indstilling fra Havneudvalget angaaende **Bibeholdelse af Kartoffelskurene paa Sydhavnen.**

F o r m a n d e n oplyste, at der fandtes 4 Skure paa Sydhavnen, som ejedes af Kornkompagniet og Jydsk Andel, og som benyttedes til Opbevaring af Kartoffler. Pladsen var udlejet til Trælasthandelen, men saaledes, at Lejemaalet først traadte i Kraft, naar Skurene blev revet ned. Imidlertid havde Regeringen ønsket, at Skurene skulde bibeholdes indtil videre, og Havneudvalget indstiller at svare Ministeriet, at man i Henhold til dette Ønske foreløbig lader Skurene blive liggende, idet det maa anses for mere nødvendigt at benytte dem til Opbevaring af Kartoffler end at benytte Pladsen til Trælast.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 427—1920). **Andragende fra Fiskeriforeningen om, at Salgsstedet for Fiskerne i Aaen maa flyttes til Nordre Mole.**

Havneudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

M o u s t e n havde Indtryk af, at Fiskerne blev noget forurettet, for de hævdede, at naar de kom op i Aaen med deres Fisk, var de nødt til at sælge dem, for de døde, hvis de skulde tilbage i salt Vand. Maaske var der ikke noget at gøre, men Taleren vilde dog gerne henstille til Havneudvalget at forhandle med Fiskerne og undersøge, om der muligvis kunde findes en anden Plads.

C h r s t e n s e n formodede, at dette Andragende stod i Forbindelse med Sagen om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere, hvilken Sag jo var overgivet til Dyrtidsudvalget. Taleren vilde

derfor spørge dette, om der ikke havde været forhandlet med Fiskerne om en anden Maade at afsætte Fisken paa, saa de kunde faa noget mere for den, og Befolkningen til Gengæld faa den noget billigere end til den Pris, som Gadehandlerne tog, for den var indtil 3 Gange højere end det, det selv betalte for Fisken.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at Andragerne modsagde sig selv, idet der et Sted stod, at de smaa Baade blev favoriseret ved, at de kunde gaa op i Aaen, og et andet Sted stod der, at Vandet her var forplumret og dræbte Fiskene. De to Ting kunde ikke rime sammen. Men Hovedsagen var, at der ikke var Plads ved Nordre Mole. Naar man havde baade en dyb og en grund Havn, maatte de smaa Baade henvises til den mindre dybe Plads.

M a r t h i n P e d e r s e n vilde til Christensen sige, at Udvalget havde konfereret med Fiskerne om Salg af deres Fangst, men de havde erklæret det for udelukket, at de selv kunde forhandle Fisken, saa det lod sig næppe ordne paa den Maade. De havde ogsaa her hævdet, at Vandet i Aaen dræbte Fiskene; men naar Kommunen ikke kunde anvise dem en anden Plads, blev man sikkert nødt til at gaa den anden Vej og understøtte dem i Henhold til Dyrtidsloven for Fiskere.

N i e l s J e n s e n hævdede, at der aldrig kom Baade med levende Fisk i Aaen; det var lukkede Baade med Sild, og dem havde Vandet ingen Indflydelse paa. Det kunde derfor næppe passe, naar man paastod, at Fiskene kvaltes i Aaen.

V a l d. P e d e r s e n syntes, at Marthin Pedersens Udtalelse om Hjælp til Fiskerne var ikke saa lidt ved Siden af; for det vedkom jo slet ikke

den foreliggende Sag. Men Fiskerne var begyndt at spekulere i forskellige Forhold.

Christensen kunde tænke sig, at der ved Kommunens Foranstaltning blev oprettet forskellige Udsalgssteder for Fisk omkring i Byen, saa Folk kunde faa Fisk til en rimelig Pris. Noget lignende var praktiseret i København.

Formanden havde igennem mange Aar set paa Fiskesalget ved Mindebro og havde aldrig opdaget, at Fiskerne var nødt til at kassere noget, saa denne Paastand havde næppe noget paa sig. Den anden Side af Sagen var Understøttelse til Fiskerne. Men hvis man skulde til at understøtte, hver Gang en Korporation kom i Tanker om, at de ikke vilde arbejde, saa kunde det let ende med, at alle Mennesker skulde understøttes. Hvis der var saa stor Forskel paa Fiskeprisen ved Havnen og i Gaderne, kunde man jo rette en kraftig Opfordring til Folk om selv at gaa ned til Havnen og købe deres Fisk. Ellers vilde Taleren henstille at slutte sig til Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 351—1920). **Andragende fra Hjemmet for Vanføre om Anvisning af et Lokale til Behandling af Hjemmets Patienter.**

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Under Henvisning til medfølgende Skrivelse fra Lægeraadet anbefaler Udvalget at svare, at Kommunehospitalets kirurgiske Afdeling er villig til at stille et Venteværelse og en Undersøgelsesstue samt en Sygeplejerske til Disposition en Gang om Aaret fra Kl. 2 Eftm. dog ikke en Tirsdag eller Lørdag. Man maa dog henstille, at den polikliniske Undersøgelse, saafremt der her i Aarhus nedsætter sig en anerkendt

Orthopæd, gaar over til denne som Repræsentant for Samfundet for Vanføre og foretages af ham i hans Konsultationslokale«.

M o u s t e n antog, at Hjemmet for Vanføre var for lille til de Patienter, som meldte sig, og naar de kunde tilses 1 Gang om Aaret paa Hospitalet, kunde de muligvis undgaa at rejse til København. Det var dog tvivlsomt, om det kunde hjælpe stort, da de jo ikke kunde blive behandlet paa Hospitalerne. Det rigtigste vilde være, om Staten byggede et Hospital for Vanføre i Jylland, og Taleren vilde henstille til de tilstedeværende Rigsdagsmænd at tage dette Spørgsmaal op.

V a l d. P e d e r s e n var glad ved, at Hospitalet stillede sig imødekommende overfor disse svagelige Mennesker; men det var vist rigtigt, at det kun var en halv Hjælp. Det var meget dyrt at sende saadanne Patienter til København; hvis det var Børn, skulde en af Forældrene med, og ofte maatte de opholde sig derovre i 5—6 Dage. Det vilde fri Kommunerne for store Udgifter, hvis disse lange Rejser kunde spares.

B r a m m e r fandt det ogsaa rigtigt af Sygehusudvalget at stille sig imødekommende. Men Patienterne kunde næppe behandles der med Bandager og lignende, og det vilde derfor ikke faa stor Betydning, hvis det ikke kunde føre til, at der blev oprettet en fast Klinik her i Byen.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 102—1920). Indstilling fra Skolekommissionen om **Ændringer i Skoleplanen for Marselisborg Skole.**

Følgende Ændringer foresloges:

I § 7, 3. Stk. er Inspektionshonoraret forhøjet og foreløbig fastsat til 2835 Kr.

I § 11, 1. Stk. er sat Punktum efter »6 Maa-
neder«, og derefter foretaget en Rettelse angaaende
Fordeling af Vikarudgifterne mellem Kommune,
Amtsskolefond og Stat.

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 470—1920). Indstilling fra Vandværks-
udvalget om en **Tillægsbevilling af 1400 Kr. til
Vandledning i Eckersbergsgade.**

M i k a e l J o h a n s e n forelagde Indstillingen,
som var en Følge af tidligere Kontrakt mellem
Kommunen og Møller Weiss Arvinger.

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 462—1920). Indstilling fra Udvalget for
Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Ekspropria-
tion af et mindre Areal til Udvidelse af Post-
hussmøgen.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Da det ikke er lykkedes Udvalget ved For-
handling med Tømrmester Withen at opnaa
nogen Overenskomst m. H. t. Baghusets Tilbage-
rykning til den af Byraadet vedtagne Byggelinie
for Postsmøgen, indstiller man, at Udvalget be-
myndiges til at gøre Skridt til Ekspropriation i
H. t. Bygningsvedtægtens § 5 af det til Smøgens
Udvidelse nødvendige Areal, ca. 31 m².«

M ø l l e r oplyste, at Tømrmester Withen
havde overtaget en Ejendom i Fiskergade, hvortil
hørte et Baghus, som han nu vilde restaurere, saa
det kunde staa igennem mange Aar. Men da
Posthussmøgen skulde udvides, mente Udvalget
ikke at kunne give Lov dertil, med mindre Huset
blev rykket tilbage. Udvalget havde forhandlet
med Withen og stillet sig meget liberalt overfor
ham, bl. a. havde man under Forbehold af Byraa-
dets Sanktion lovet ham, at han maatte restaurere

Huset nu, saafremt han vilde rykke det tilbage om 5 Aar, og saa vilde man tillige give ham 4000 Kr. i Erstatning. Hvis han vilde forpligte sig til Indrykning om 10 Aar, kunde man tænke sig at give 2000 Kr. i Erstatning. Men Ejeren vilde ikke gaa med til nogen af Delene, og Udvalget havde derfor ikke andet at gøre end at søge Bemyndigelse til at foretage Ekspropriation af det Areal, der var nødvendigt til Udvidelsen. Selvfølgelig vilde en Ekspropriation af Huset koste noget, men det nyttede ikke at vente med Indrykningen fra den ene Ejendom til den anden; man maatte engang have begyndt derpaa.

Christensen havde tænkt sig, at man i et saadant Tilfælde kunde nægte Ombygningen, saaledes at der ikke var nogen Grund for Kommunen til at ekspropriere i Øjeblikket.

Møller svarede hertil, at hvis man nægtede det, kunde Ejeren gaa til Ministeriet, og skulde han faa Medhold der, var det ikke heldigt for Kommunen. Muligvis kunde der ogsaa træffes en anden Ordning, naar Ejeren saa, at man vilde skride til Ekspropriationen.

Formanden bemærkede, at som Sagen laa, var der ingen anden Udvej end at foretage Ekspropriation eller ogsaa lade Manden bygge.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 464—1920). Forslag fra Bevillingsnævnet til **Ændringer i Beværtervedtægten.**

Følgende Forslag forelaa:

§ 1.

Bevillinger til Beværtning med Ret til Udsækning af stærke Drikke meddeles i Aarhus Købstad efter Forholdet 1 Bevilling for hver 600 Indbyggere.

Antallet af Bevillinger til Beværtning uden Udsækning af stærke Drikke fastsættes til 25.

§ 2.

Alle Bevillinger, som i H. t. Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 og foranstaaende § 1 meddeles i Kommunen, udfærdiges for et Tidsrum af 5 Aar.

§ 3.

Nærværende Vedtægt træder i Kraft den 1. Januar 1921.

F o r m a n d e n erindrede om, at Vedtægten skulde revideres hvert 5. Aar. Den eneste Ændring, der var foreslaaet, var, at der skulde være en Bevilling for hver 600 Indbyggere i Stedet for som tidligere 500.

Forslaget vedtoges.

22. (J. Nr. 392—1920). Andragende fra Aarhus Lejerforening om **Oprettelse af et boligstatistisk Kontor.**

Udvalget for Bygninger og Inventar kan ikke anbefale Oprettelsen af et saadant Kontor, men henstiller, at der gives de lokale Huslejenævn mere Kompetence end for Tiden.

F o r m a n d e n mente, man havde Boligstatistik nok, baade fra Bygningsinspektøren og fra Skattekontoret, og derigennem nøje Rede paa Lejlighedernes Størrelse og om de var udlejede eller ikke, ligesom man ogsaa var nogenlunde klar over Huslejens Størrelse. Der syntes derfor ikke at være særlig Grund til at gaa videre i den Retning.

P. P e t e r s e n antog, at Meningen nærmest var, at der skulde holdes Kontrol med de Lejligheder, der foregives at staa ledige i Byen. Men af den Grund havde Kommunen næppe Raad til at oprette en saadan Institution, for Resultatet vilde næppe staa i Forhold til Udgiften. Denne Tale om de mange ledige Lejligheder var vist stærkt overdreven, og i Øjeblikket saa hele Boligsituationen heller ikke slet saa mørk ud som før.

M o u s t e n fandt heller ikke Oprettelse af et saadant Kontor heldig, særlig fordi Forslaget støttede sig til en midlertidig Lov. I denne Forbindelse vilde Taleren henstille, om man ikke kunde spare nogle af de mange Huslister, der hvert Aar skulde udfyldes, for det var væsentlig det samme, der skulde skrives Aar efter Aar.

C h r i s t e n s e n vilde henstille til Rigsdagen at overveje en Ændring af Loven om ledige Lejligheder, saaledes at de højst maatte staa ledige 1 Maaned. Nu var de ofte ledige 3—4 Maaneder, og naar saa Autoriteterne kom, forevistes der gerne en Kontrakt, hvorefter de var lejede ud til senere Indflytning. Man havde ogsaa set Eksempler paa fingerede Kontrakter, hvorved Lejlighederne faktisk stod ledige og kun blev taget i Brug, hvis en eller anden købte Ejendommen.

S. P e t e r s e n var enig med Christensen i, at her var den væsentlige Mangel, idet en Lejlighed paa den Maade kunde staa ledig ca. $\frac{1}{2}$ Aar. Undertiden hørte man om Lejligheder, der var ledige ved Salg, ellers ikke, og der forelaa maaske i saadanne Tilfælde pro forma Kontrakter. Her burde Huslejenævnens Myndighed udvides, saa de havde Ret til at skride ind. Taleren skulde ikke sige noget om Bygningsinspektøren, men hans Kontor søgtes jo lige saa meget af Grundejere og kunde næppe beskæftige sig saa meget med den Slags Ting. Huslejenævnene savnede ofte Materiale til at afgøre, hvor meget en Lejlighed tidligere havde kostet, og i saadanne Tilfælde vilde et boligstatistisk Kontor være af stor Betydning. Men selvfølgelig var jo Huslejeloven midlertidig, og som Følge deraf kunde det maaske ikke betale sig at oprette et saadant Kontor; men kunde der paa en eller anden Maade gøres noget

for at faa fat i de ledige Lejligheder, vilde det gavne de Husvilde meget.

V a l d. P e d e r s e n kunde slutte sig til Christensens Forslag om, at rette en Appel til Rigsdagen om, at de 4—5 Maaneder bliver ændret. Men der var næppe Grund til at oprette et saadant Kontor, for det kunde jo slet ikke afhjælpe denne Mangel. Det var ogsaa lidt farligt, hvis Byraadet paa den Maade tog Parti, for Grundejerne kunde jo saa komme bagefter og klage over forskellige Ting, Bytning af Lejligheder, Afstaaelse af Lejligheder mod Køb af Møbler o. s. v. Aarhus Byraad maatte vist helst indtage en Mellemstilling her. Hvad de af S. Petersen nævnte Mangler angik, saa kunde Nævnet jo blot tilbagesende Skemaet som mangelfuldt udfyldt, hvis Lejesummen fra 1914 manglede, saa af den Grund behøvedes der ikke noget statistisk Kontor.

F o r m a n d e n sluttede sig hertil og gjorde opmærksom paa, at disse Oplysninger ogsaa kunde faas paa Skattekontoret. Alle Anmeldelser om ledige Lejligheder, der kom til Bygningsinspektøren, blev behandlet i Samraad med Byraadets Formand, saa godt som det overhovedet var muligt, og Taleren vilde henstille til Huslejenævnene og Byens øvrige Borgere at sende Meddelelser om ledige Lejligheder til Byraadskontoret eller Bygningsinspektøren, saa skulde de hurtigst blive behandlede. Men man kunde ikke altid bygge paa saadanne Anmeldelser.

S. P e t e r s e n hævdede, at Huslejenævnene manglede Myndighed til at skride ind, hvor der var ledige Lejligheder. Det var rigtigt, at enhver Borger skulde anmelde saadanne, og Taleren tvivlede heller ikke om, at man blev behandlet godt baade fra Bygningsinspektørens og Formandens

Side; men det var ikke altid tilstrækkeligt. Undertiden kunde den tidligere Huslejesum slet ikke fremskaffes, og ofte var Opgivelserne upaalidelige. Taleren var Medlem af Nævnet for at tale Lejernes Sag, men vilde helst gøre Ret og Skel mellem de to Parter.

Brøndum henstillede, at man ad retslig Vej søgte at komme pro forma Kontrakter til Livs.

Formanden havde opfattet S. Petersens Bemærkning om, at der kom mange Grundejere paa Bygningsinspektørens Kontor, som om dette skulde have Betydning for hans Stilling til disse Sager. (S. Petersen: Det var ikke min Mening!). — Da der ikke var stillet noget bestemt Forslag, vilde Taleren foreslaa at tage Sagen til Efterretning.

Toges til Efterretning.

23. (J. Nr. 447—1920). Indstilling fra Sygehusudget om, at **Haven ved Kirkegaardsvej overgaar til Markudvalget.**

Mousten meddelte, at den gamle Desinfektør og Gartner P. Sørensen tog sin Afsked fra 1. Januar 1921. Udvalget mente ikke, det kunde betale sig at drive Haven, og foreslog derfor, at den overgik til Markudvalget.

Formanden fandt det rigtigst, at den overgik til Skoleudvalget, da det jo var Meningen at oprette en Skolehave.

Niels Jensen havde forstaaet det saaledes, at det var Trekanten længere oppe mod Sygehuset, der skulde anvendes til Skolehave.

Formanden: Det er for lidt til en saadan.

Haven overgik til Skoleudvalget, for saa vidt dette har Brug derfor.

24. (J. Nr. 412—1920). Forslag fra Brolægningsudvalget om, at **kørende Færdsel i Aagade mellem**

Immervad og Klemensbro aflyses paa Torvedagene.

Anbefalet af Politimesteren.

Brøndum anbefalede Forslaget, som vist vilde imødekomme et almindeligt Ønske hos Byens Borgere. Vognfærdselen der var meget generende; ikke alene blev Folk overstænkede med Snavs, men der kunde ogsaa let ske Ulykker.

Brammer fandt det uheldigt at afspærre denne Gade, som vilde blive en vigtig Færdselsaare ned til Havnen. Endvidere vilde det være heldigst, om tunge Biler til Havnen gik denne Vej, for det blev sagt, at de gjorde Domkirken megen Skade, naar de kørte lige der forbi.

Salling syntes, at Trafiken i disse faa Timer nok kunde gaa ad Fiskergade.

Bech gav Dr. Brammer Ret, at Aagade i Fremtiden vilde blive en Hovedfærdselsaare fra den ny Godsbanegaard til Havnen, og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde ogsaa sin Opmærksomhed henvendt paa at faa Forbindelsen ført igennem til Louisegade. At man ikke var kommen videre, skyldtes udelukkende Mangel paa Penge.

Vald. Pedersen var ogsaa klar over, at den fremtidige Trafik til Havnen kom til at gaa den Vej, dog vist nærmest ad Fiskergade; men det var jo ikke Tilfældet i Øjeblikket, og saa skete der intet ved at foretage en foreløbig Afspærring nogle enkelte Timer, for som det var nu, var det nærmest livsfarligt.

Bech havde ikke tænkt at modsætte sig en midlertidig Afspærring. Hvad den fremtidige Trafik angik, mente Taleren dog, at den mere vilde komme til at gaa igennem Aagade, som var fuldstændig jævn, end igennem Fiskergade.

Vald. Petersen mente, det var en daarlig Kusk, som vilde køre fra Louisegade og ned ad Aagade i Stedet for ad Fiskergade.

Mikael Johansen sluttede sig til Ønsket om at faa Louisegade ført igennem, saa snart det paa nogen Maade var muligt. Vestergade var ved at blive overbelastet af Færdsel, og Beboerne der ønskede vist ogsaa nu at faa den ny Gade ført igennem.

Formanden havde den Opfattelse, at det vilde blive saa kostbart, at man blev nødt til at vente dermed en Stund endnu.

Indstillingen vedtoges.

25. (J. Nr. 363—1920). **Andragende fra Skovvangs Grundejerforening om Istandsættelse af Stien til Trøjborgkvarteret.**

Stadsingeniøren oplyser, at Stien ligger paa privat Grund, og at Kommunen ingen Forpligtelse har til at yde Bidrag, men henstiller, at man leverer ca. 30 Læs Slagger dertil, imod at Foreningen selv udlægger disse.

Tiltraadt af Brolægningsudvalget.

Indstillingen vedtoges.

26. (J. Nr. 425—1920). **Andragende fra Aarhus Haandværkerforening om Biografteaterbevilling.**

Udsattes.

27. (J. Nr. 326—1920). **Sagen angaaende Automobilruten Dalgas Avenue—Varnapavillonen.**

Formanden bemærkede, at der ikke forelaa nogen egentlig Indstilling fra Brolægningsudvalget. Det vilde være rart for Byraadet, naar et Udvalg fik en Sag til Erklæring, at det saa tog bestemt Stilling til Spørgsmaalet. Taleren vilde anbefale at tiltræde Andragendet i Henhold til Stadsingeniørens Erklæring, dog saaledes, at Køre-

hastigheden blev 15 km ligesom i Skovene. Bevillingen kunde saa gives indtil videre.

V a l d. P e t e r s e n svarede hertil, at Brolægningsudvalget ikke kunde tage imod nogen Reprimande i den Anledning. Udvalget var ikke kompetent til at give Tilladelse til nogen Bilrute og havde derfor blot opstillet de Betingelser, man maatte kræve, hvis Byraadet gav Tilladelsen. Taleren vilde egentlig helst nægte Andragendet, da det drejede sig om en udenbys Mand, og i hvert Fald skete der næppe noget ved at udsætte Sagen, da der ikke blev noget ud af det før næste Foraar.

F o r m a n d e n havde ikke givet nogen Reprimande, men en Henstilling til Udvalgene om at udtale sig klart for eller imod Sagen, ellers havde Byraadet ingen Fornøjelse af at sende Sager til Udvalgene.

B r ø n d u m mente ogsaa, at Sagen uden Skade kunde henlægges i Vinter.

M ø l l e r kunde ogsaa slutte sig hertil og tvivlede iøvrigt om, at Manden vilde oprette nogen Rute, naar han ikke maatte køre hurtigere, for den Hastighed var vist umulig at overholde, og saa vilde han jævnligen komme i Konflikt med Politiet.

Udsattes indtil videre.

28. (J. Nr. 378—1920). **Andragende om Forlængelse af Gasledning til Varnapavillonen.**

Belysningsudvalget anbefaler Andragendet paa Betingelse af, at Værten selv betaler Udgiften der- ved, 4500 Kr.

Tiltraadt af Skovudvalget.

Indstillingen vedtoges.

29. (J. Nr. 247—1920). **Andragende fra A. C. Andersen, Vejlby, om Tilladelse til at befare Vejen**

gennem Riis Skov med Automobilomnibus i Sommermaanederne.

Skovudvalget foreslaar at bevilge Andragendet paa de af Skovrideren foreslaaede Betingelser og saaledes, at der betales en aarlig Afgift af 500 Kr. til Vejenes Vedligeholdelse.

V a l d. P e d e r s e n forudsaa en stærk Kritik og mange Klager fra Folk, der spadserede i Skoven, idet det vilde blive meget generende for Fodgængere. Taleren spurgte Udvalget, hvor det var Meningen, at Bilen skulde køre ind i Skoven.

F o r m a n d e n svarede, at den skulde køre ind ved Marienlund.

B r a m m e r henledte Skovudvalgets Opmærksomhed paa det meget farlige Sving af Vejen ved Pavillon, hvor der let kunde ske Ulykker med den store Omnibus.

F o r m a n d e n havde intet imod at nægte Andragendet, hvis der var Stemning derfor.

C h r i s t e n s e n henstillede at give Tilladelsen foreløbig for 1 Aar.

Det vedtoges at give Bevillingen for Sommeren 1920—21 paa de foreslaaede Betingelser og saaledes, at Indkørselen sker ved Marienlund.

30. (J. Nr. 437—1920). Andragende fra »**Kirkens Korshær**« om Moderation i Betalingen for Brændsel til Spisehuset i Frederiksgade.

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.

31. Andragender om **Dispensation** fra W. C. Regulativet for:

a. (J. Nr. 2¹¹⁹—1920). Møllestien Nr. 4.

b. (J. Nr. 2¹²³—1920). Falstersgade Nr. 15.

Kunde ikke anbefales.

32. (J. Nr. 475—1920). Indstilling fra Brolægningsudvalget om **Bevilling af et Beløb til Anlæg af**

Veje paa Terrænet mellem Botanisk Have, Viborgvejen og Ringgaden.

Brøndum forelagde Indstillingen.

Formanden fandt det nødvendigt, at der blev anlagt Veje til de Grunde, som var solgt derude. Hele Vejanlægget var anslaaet til 250642 Kr., hvoraf Brolægningsudvalget for indeværende Aar androg om 100000 Kr.

Indstillingen vedtoges.

33. (J. Nr. 424—1920). Indstilling fra Brolægningsudvalget om **Forbedring af Saltholmsgades Længdeprofil ved Gadens Brolægning.**

Udsattes.

